

Till

Miljödepartementet, 103 33 Stockholm
m.registrator@regeringskansliet.se
diarienummer M2018/00217/Me (ansökan enligt miljöbalken)

och M2018/00221/Ke (ansökan enligt kärntekniklagen).

Föreningen Värmland mot Kärnkraft har sedan 2011 följt frågan om slutförvaring av använt kärnbränsle och SKBs ansökan om ett förvar i Forsmark.

Ett större ansvar än att besluta om att förvara radioaktivt avfall säkert i mer än 100 000 år, är knappast tänkbart. Konsekvenserna räcker lika långt framåt i tiden som den tid som gått sedan *homo sapiens* vandrade ut från Afrika. De som fattar ett sådant beslut kommer själva aldrig att behöva stå till svars för följderna. Detta i sig kan göra det frestande att snabbt vilja nå fram till ett beslut och få ett slut på diskussionerna.

I januari 2018 avslog Mark-och miljödomstolen SKBs ansökan om slutförvar enligt KBS-metoden. Bland annat kunde namnkunniga korrosionsforskare från KTH påvisa att SKBs påstående om att kopparhöljet, som ska omsluta det högaktiva avfallet, kommer att kunna motstå korrosion i 100 000 år, vilar på ovetenskaplig grund.

SKB har nu kompletterat sin ansökan med ytterligare undersökningar, men dessa har inte tillfört något nytt anser varken forskarna eller miljörelsernas expertis.

Även forskarna på Kärnavfallsrådet har påpekat att samma frågor om kopparkapselns tillförlitlighet kvarstår. Rådet säger till och med att forskningsläget är sådant att även om det bedrivs mer forskning är det osäkert om det kommer att visa att slutförvaret är säkert. Mer forskning skulle lika gärna kunna visa att slutförvaret inte blir säkert.

Föreningen Värmland mot Kärnkraft anser att regeringen inte kan tillåta SKB att påbörja sitt slutförvar så länge såväl oberoende forskare som Kärnavfallsrådet inte anser att kriterierna för ett säkert slutförvar är uppnådda.

SKB har tagit på sig uppdraget att komma fram till ett säkert slutförvar och har medel ur Kärnavfallsfonden till sitt förfogande. I det ursprungliga uppdraget ingick även att undersöka alternativa metoder, vilket dock inte har gjorts. I stället har man satsat allt på KBS-metoden och försöker nu driva igenom den, trots att metoden fortfarande bygger på många antaganden, eftersom vetenskapliga fakta, liksom erfarenhet, saknas. Argumenten för att göra detta tycks oss snarare handla om ekonomi och prestige idag, än säkerheten för befolkningen under all framtid. Detta syns tydligt i en del remissvar som kommit in.

Vi i Föreningen Värmland mot Kärnkraft är medvetna om att det radioaktiva avfallet finns och måste tas omhand. SKBs uppfattning att tekniska problem ska kunna lösas under arbetets gång anser vi alltför lättvindig. Risken är att ett bristfälligt projekt fortsätts när det väl kommit igång och mycket pengar pumpats in.

Regeringens huvuduppgift är att skydda sin befolkning och dess livsmiljö, vilket också innebär ansvar för den påverkan åtgärder som görs idag kan ha på kommande generationer. Med tanke på de minst 100 000 år det handlar om, finns det all anledning att forska vidare och undersöka alla alternativ tills det radioaktiva avfallet verkligen kan förvaras säkert utan att skada vare sig människor, djur eller natur.

Föreningen Värmland mot Kärnkraft anser att SKBs underlag **fortfarande inte** visar att det slutförvar för högradioaktivt använt kärnbränsle som SKB planerar, kan garantera att uppfylla miljöbalkens krav på skydd för befolkningen på lång sikt.

Vi yrkar på att regeringen ska ogilla SKB:s ansökan med de kompletteringar som förelagts.

Karlstad 2020-06-13

Liv Jofjell, ordförande
Mobil: 073-569 44 55 E-post: liv.jofjell@gmail.com